

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Bizalommal indulunk

Együtt, egységben munkálkodott az ország népe mindazért, amit az esztendő szorgalmas munka után magának mondhat, de együtt voltunk a tervezésben is, százazrek cseréltek véleményt az ország jövőd sorsának alakításáról, az elkövetkező évek feladatairól. A párt és a nép, a kormány és a dolgozó milliók szoros kapcsolata, ez volt sikereink eredője akkor is, mikor a hogyan tovább kérdéseiben döntöttünk az elmúlt öt évben, s benne a szokatlanul nehéz 1975-ös esztendőben, és akkor is, amikor a határozatok, a döntések után a tetteké lett a szó, velük kellett bizonyítani egyetértésünket. Kádár János, a párt első titkára fogalmazta meg a XI. kongresszuson elhangzott zárszavában, az elmúlt évek politikájáról, a párt munkásságáról szólva: „Előbb meggyőztük az embereket, s csak azután hajtottuk végre határozatainkat. Ezért nyugszik szilárd alapokon szocialista rendszerünk minden pillére.”

Ha az elmúlt esztendő sikereinek okát kutatjuk akár a gazdaságban, akár az élet más területein, nemcsak a kollektív erőfeszítésekről, a felelősségtudattal, hozzáértéssel végzett munkáról szólhatunk, hanem arról a nélkülözhetetlen hajtóerőről is, amit a párt és a tömegek, a kormány és a nép összeforrtassága jelent. A bizalom nagy erőforrás, hát még ha az az állampolgárok tudatos, alkotó részvételével párosul.

Mindez a jó, a helyes politika bizonyossága. Abban ugyanis nemcsak jelen vannak a tömegek igényei, nemcsak felismerhet benne mindenki a saját érdekeit is, hanem éppen ezáltal és éppen ezért válik realizálhatóvá, ezért forrnak vele össze a tömegek a megvalósítás, a végrehajtás sokszor nehéz, olykor áldozatos munkát kívánó napjaiban. Hány és hány jelzés, tömegigény, bírálat formálódott döntéssé az elmúlt években, és került vissza a tömegek közé, mint program, végrehajtandó határozat! A vártak, a kormány és a dolgozóknak ez a bizalomteli, alkotó munkakapcsolata tette lehetővé, hogy elkerüljünk buktatókat, hogy időben változtassunk az arra megérett feladatokon.

Anélkül, hogy hallgatnánk róla, hogy vannak még munkahelyek, ahol szó nélkül mennek el a dolgozók véleménye, bírálat mellett, elmondhatjuk, az elmúlt időben egészséges érzékenység tanult lehetünk. Érzékenyebbek lettek a pártmunkások, az állami tisztviselők, a felelős közéleti emberek a dolgozók problémáira, jelzéseire. És érzékenyebbek lettek a tömegek is: jobban megértik az országos gondokat, felismerik lehetőségeink korlátait, és önkéntes munkájukkal segítenek ott, ahol

az anyagi eszközök kimerülnek, vagy határt szabnak az igényeknek, a lehetőségeknek. A párt és a tömegek mindennapos, élő kapcsolatának eredményeként azok is megtanulnak nemzeti méretekben és keretekben gondolkodni, felismerni és mérlegelni a nagy összefüggéseket, akik eddig alig láttak túl tágabb munkahelyük, vagy éppen a műhelyük, irodájuk ajtaján.

Gazdag politikai, erkölcsi tőkével, bizalommal indulunk az új esztendőben, amely — akárcsak az elmúlt év — nehéz lesz, talán nehezebb, mint volt eddig. Erről is őszintén szóltak az ország felelős vezetői, s már figyelmeztetett rá a párt XI. kongresszusa, a Központi Bizottság legutóbbi, novemberi határozata, a szakszervezetek országos kongresszusa és a parlament decemberi ülészaka is. Ime, a biznyság: őszintén szólnunk, nemcsak a sikereinkről, hanem a gondainkról is. Nem titkolunk el semmit, még az áremeléseket is előre tudatjuk. Nem kérkedni akarunk őszinteségünkkel. A párt és a kormány számára természetes dolog, hogy mindenről tájékoztatja a tömegeket, mert tudja: sokszor még a jót is csak így lehet elfogadni, hát még a kellemetlen dolgokat! És ezekből az utóbbi időben kijutott nekünk is, annak ellenére, hogy messze nem éreztük, vi-seltük a tőkés világ válságából nálunk is elkerülhetetlenül érezhető terheket olyan mértékben, mint érezhetők volna, ha az állam nem veszi a vállára azok jelentős részét.

A párt és a kormány vezetői őszintén a nép elé tárták, hogy nem várhatunk csodára, a nehezebbé vált körülményekben elsősorban a saját erőnk-re és lehetőségeinkre kell éreztünk. A tartalékok nem a határainkon kívül vannak, hanem azon belül, önmagunkban. Ime, az őszinte szó, amely a kiindulópont, az első feltétel ahhoz, hogy egyáltalán, felkutassuk tartalékainkat, hogy azután felmutassuk: élhetünk ezekkel is, pótolhatjuk veszteségeinket. Így lesz válasz az őszinte szóra a kemény, a felelősségtudattal végzett munka. Így születhetnek meg azok az intézkedések, amelyek számolnak a meg-takarítással, az eddig rejtett erőforrásokkal.

Gazdag volt az elmúlt esztendő országos szintű és méretű eszmecserékben, tanácskozásokban, a párt kongresszusától a szakszervezetek kongresszusán át a parlament legutóbbi ülészakáig. És újabb, fontos tanácskozással tartogat számunkra az új esztendő is. De túl ezeken a tanácsko-zásokon, legyen továbbra is mindennapos a vezetésre hivatott szervek és tömegek párbeszéde, alkotó együttműködése. Ez volt és ez lesz a jövőben is sikereink legbiztosabb forrása.

FARAGÓ JENŐ

Államfők újévi üzenetei

Josip Broz Tito, a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság elnöke hagyományos újévi televíziós beszédében az európai biztonsági konferenciát „jelentős fejlődésnek” értékelte. Hozzátette, hogy most „a Helsinki-ben elfogadott elvek megvalósításáért kell nagy küzdelmet folytatni”.

Nicolae Ceausescu, az RKP főtitkára, román államfő az újév alkalmából mondott rádió- és televíziós beszédében nemzetközi politikai kérdésekkel foglalkozva kiemelte Helsinki jelentőségét, az indoknai és az afrikai népek nagy sikereit.

Gerald Ford amerikai elnök újévi üzenetében azzal a felhívással fordult az amerikaiakhoz, hogy „csatlakozzanak Amerika felvirágoztatásához és megvédelmezéséhez, és isten segítségével építsék az új évben hazájukat”.

Az elnök utalt arra, hogy az új esztendő egyben a függetlenségi nyilatkozat 200. évfordulójának éve is. Kijelentette: „Erősen és kétszáz év büszke örökségével kezdjük az új esztendőt.”

„1976-nak Nagy-Britannia gazdasági megerősödése évévé kell válnia” — mondotta Harold Wilson brit miniszterelnök újévi üzenetében. Az angol kormányfő szerint olyan jelek vannak, hogy a recesszió elérte mélypontját. Az új esztendőben az infláció elleni harcot „döntőn javunkra kell fordítani”. A munkáspártnak támogatnia kell a kormányt „nagy gazdasági harcában”.

A világgazdasági helyzet ma kedvezőbb, mint egy esztendője — állapította meg szerdán este elhangzott újévi rádió- és televíziós beszédében Helmut Schmidt szövetségi kancellár.

A nyugatnémet kormányfő újévi nyilatkozatában első helyen foglalkozott a nemzetközi gazdasági helyzettel és bizakodóan állapította meg, hogy várható a konjunktúráis fellendülés, még-ha visszafogottan is.

A gyermekeké a jövő

Ma még csak játszanak, ami természetesen nem is olyan „csak”: a játék a gyerek munkája, sőt egyben felkészülése is a majdani igazi munkára. Hazát építenek, frizurát fésülnek, autót vezetnek, s még számtalan más tevékenységgel foglalják el magukat, melyet majd ifjúkorukban megtanulnak, s elnötként naponta végeznek. Most — a két tervidőszak mezejében — igazán nem túlzás szö-bö-zni ho-ni, hogy mi valamennyien értük dolgozunk, az ő jövőüket építjük. S lám, ők is készülnek rá a maguk módján: játszanak. Enélkül az önlelt játék nélkül épp-úgy nincs boldog gyermekkor, mint később tudatos, kiegyensúlyozott alkotómunka.

Somogyi Károlyné felvétele

Töretlen lendülettel

Az év utolsó napja min'ig szimbólum: valami lezárul, s új kezdődik. Az idei év utolsó napja egy egész tervidőszak végét jelenti, január első napjain már az V. ötéves terv megvalósításáról dolgozunk. Mégis, tegnap minden ugyanúgy történt, mint bármely más munkanapon. Megkérdeztük néhány szegedi üzemből, milyen volt az utolsó nap? A válaszokból kiderült, hogy a két ötéves terv határára a termelés folyamatos, a munka lendülete töretlen.

A MÁV Szegedi Igazgatóságának vasutasai fölkészültek az ünnepi forgalom lebonyolítására. Mentésővonatokat indítottak, s ahol kellett, több póntárt nyitottak, mint máskor. December 23-tól január 5-ig — a forgalom gyorsítása érdekében buszok helyett újra vonatokat indítottak a Szeged és Vásárhely közötti pályán. Tegnap előtt 1002 vasúti kocsit igényeltek a szegedi vállalatok, ebből 330-at cukorrépával exportra küldtek. Tegnap, szilveszter nap-

ján 590 vagonból 303 szállított cukorrépát, és 79 került exportra. Ugyancsak 30-án és 31-én egy-egy cukorrépa-irányvonatot indítottak Székutáról a Mezőhegyesi Cukorgyárba.

A Szegedi Sütőipari Vállalat dolgozói tegnapelőtt és tegnap ugyanolyan üzemből dolgoztak, mint máskor, szombati napokon. Az új, Tavasz utcai üzemből mindenki megszokta már a modern gépeket, a megváltozott munkakörülményeket. Nem is volt nehéz, hiszen lényegesen jobbak a korábbi-

nál. A 16 szocialista brigád tagjai érdeklődve várják a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny második szakaszának értékelését, hogy jó, vagy szerényebb eredményeknek megfelelően folytathassák a versenyt.

A Dél-alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság december utolsó napján a szó legszorosabb értelmében a „jövőnek” dolgozott: a hónap elején teljesítették a név-díj ötéves tervben előírt feladatokat. A ládaüzem, a fűrészüzem, az új lemez-üzem munkásai, s az erdészek tegnap még szokásos napi munkájukat végezték, de holnap vállukra veszik a szétszórt, apró fagazdaságok összehangolásának gondjait is. Az ötödik ötéves tervben ugyanis a népgazdaság érdekeinek megfelelően, koordinációs tevékenység is vár a kollektívára.

A hangszergyár kollektívája 112 és fél százalakra teljesítette éves értékesítési tervét; jó néhány nappal év vége előtt elhagyták az üzemet az utolsó belföldi és exportszállítmányok. A tőkés országok megrendelőinek vonós hangszereket, a belföldi piacra pedig citerákat készítették. Az év utolsó napjai más hétköznapihoz hasonlóan teltek, legfeljebb annyi volt a különbség, hogy a fizikai dolgozók egy része is a leltározóknak segített. Holnap majdnem mind a 145 dolgozó megkezdte az idei 99 adatok megoldását, amelyek részben már meghatározottak. A belföldi megrendelőkkel a szerződések leg-többszörét már megkötötték, a külföldi megrendelők igényei továbbra is lényegesen nagyobbak, mint a gyár termelési lehetőségei.